

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/1/2016
Identifikačné číslo spisu:	9016898681
Dátum vydania rozhodnutia:	02.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9016898681.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Aleny Šiškovéj vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia, týkajúceho sa občana Slovenskej republiky V. R. , prerokoval na neverejnom zasadnutí 2. marca 2016 v Bratislave odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry Košice (ďalej len prokurátorka) a odvolanie odsúdeného V. R., ktoré podali proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 9. decembra 2015, sp. zn. 6Ntc 15/2015, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie prokurátorky a odsúdeného V. R. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 9. decembra 2015, sp. zn. 6Ntc 15/2015, podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 Zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí) rozhodol, že sa

rozsudok Obvodného súdu pre Prahu 1 - Česká republika z 24. júna 2013, sp. zn. 6T 101/2013, právoplatný 24. júna 2013,

v rozsahu, v ktorom sa týka trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému V. R., nar. X. V. XXXX v G., trvalé bytom A., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike, ktorým bol uznaný vinným pre

obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 173 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky,

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v dĺžke 1 219 dní (40 mesiacov),

sa uznáva na území Slovenskej republiky,

s tým, že rozsudok Obvodného súdu pre Prahu 1 - Česká republika zo dňa 24. júna 2013, sp. zn. 6 T 101/2013, právoplatný dňa 24. júna 2013, v rozsahu v ktorom sa týka trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému,

sa v y k o n á .

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. odsúdeného V. R. súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti vyššie uvedenému rozsudku Krajského súdu v Košiciach podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka (č. l. 61, 62), v ktorom uviedla, že vyjadrila súhlas s uznaním a výkonom cudzieho rozhodnutia za predpokladu, že príslušné české orgány budú Krajským súdom v Košiciach pred rozhodnutím o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia požiadané o udelenie súhlasu s výkonom doposiaľ nevykonaného trestu odňatia slobody v trvaní jedného roka a dvoch mesiacov, ktorý bol V. R. právoplatne uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 8T 39/2012, z 10. februára 2014 a takýto súhlas bude udelený. Neudelenie súhlasu českou stranou by totiž založilo dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. k/ zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí. Uviedla, že z rozsudku krajského súdu nie je zrejmé, či vôbec a akým spôsobom sa súd zaoberal dôvodom odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia predpokladaným v § 16 ods. 1 písm. k/. V tejto časti je rozsudok krajského súdu nepreskúmateľný.

Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o zrušení rozsudku Krajského súdu v Košiciach a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal v zákonnej lehote odvolanie i odsúdený V. R., ktorým sa domáhal, aby bol vo výkone trestu, ktorý v súčasnej dobe vykonáva a ktorý vykoná 28. júla 2016, teda o 5 mesiacov, ponechaný v Českej republike.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom (§ 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí), príslušnému súdu v zákonnej lehote (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Zároveň zistil, že odvolanie prokurátorky bolo podané dôvodne a odvolanie odsúdeného dôvodné nie je.

Z predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že na Krajský súd v Košiciach bolo 7. apríla 2015 doručené Obvodným súdom pre Prahu 1 - Česká republika Osvedčenie Obvodného súdu pre Prahu 1 - Česká republika zo 16. marca 2015 (ďalej len Osvedčenie) podľa Článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909 SVV z 27. novembra 2008 o uznaní a výkone právoplatného rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 1 - Česká republika z 24. júna 2013, sp. zn. 6T 101/2013, právoplatného 24. júna 2013, vo veci občana Slovenskej republiky V. R.. Krajský súd v Košiciach spisový materiál zaslal Krajskej prokuratúre v Košiciach na vyjadrenie, ktoré bolo krajskému súdu doručené 13. mája 2015 v zmysle § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí. Z vyjadrenia prokurátorky vyplýva, že vyjadrila súhlas s uznaním a výkonom cudzieho rozhodnutia za predpokladu, že príslušné české orgány budú Krajským súdom v Košiciach pred rozhodnutím o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia požiadané o udelenie súhlasu s výkonom doposiaľ nevykonaného trestu odňatia slobody v trvaní jedného roka a dvoch mesiacov, ktorý bol V. R. právoplatne uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 8T 39/2012, z 10. februára 2014 a takýto súhlas bude udelený. Neudelenie súhlasu českou stranou by totiž založilo dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. k/ zákona o uznávaní a výkone cudzích rozhodnutí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky musí prisvedčiť odvolacej námietke prokurátorky, že z odvolaním napadnutého rozsudku krajského súdu nie je zrejmé, či vôbec a akým spôsobom sa súd zaoberal dôvodom odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia predpokladaným v § 16 ods. 1 písm. k/. V tejto časti je rozsudok krajského súdu nepreskúmateľný.

Z odpisu registra trestov odsúdeného V. R. i z vyjadrenia Okresného súdu Košice II, ktoré si odvolací súd zadovážil 21. januára 2016 vyplýva, že odsúdený V. R. doposiaľ nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 8T 39/2012, nevykonával.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Na základe vyššie citovaného ustanovenia § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolací súd nemohol akceptovať odvolací návrh prokurátorky, aby zrušil rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie, za účelom vyžiadania súhlasu českých orgánov s výkonom doposiaľ nevykonaného trestu odňatia slobody, uloženého v konaní Okresného súdu Košice II, sp. zn. 8T 39/2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci sám doplnil konanie tak, že vyžiadaval od Obvodného súdu pre Prahu 1 - Česká republika súhlas s výkonom trestu odňatia slobody uloženého slovenským súdom.

Predmetnú žiadosť adresovanú Obvodnému súdu pre Prahu 1 najvyšší súd zaslal na vedomie i odsúdenému R., ktorý na ňu reagoval písomným podaním z 2. februára 2016 a vyjadril v nej súhlas s výkonom trestu v Slovenskej republike z finančných dôvodov i z dôvodov možnosti návštev jeho rodiny, s ktorou je teraz len v písomnom kontakte.

Obvodný súd pre Prahu 1 písomným podaním zo 17. februára 2016, sp. zn. 6T 101/2013, zaslal najvyššiemu súdu súhlas s výkonom trestu odňatia slobody v trvaní jedného roku a dvoch mesiacov, ktorý bol uložený odsúdenému V. R. rozsudkom Okresného súdu Košice II, z 10. februára 2014, sp. zn. 8T 39/2012.

Udelením súhlasu českých orgánov s výkonom doposiaľ nevykonaného trestu odňatia slobody, uloženého odsúdenému R. slovenským súdom odpadla odvolacia námietka prokurátorky i dôvod odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia predpokladaným v § 16 ods. 1 písm. k/, preto najvyšší súd odvolanie prokurátorky ako už nedôvodné zamietol.

Odsúdený R. nesúhlasil s výkonom zvyšku trestu odňatia slobody, ktorý v súčasnej dobe vykonáva, ale súhlasil s výkonom trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený slovenským súdom a tento doposiaľ nevykonával.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na článok 6 bod 2 písm. a/, písm. b/ Rámcového rozhodnutia podľa ktorého sa súhlas odsúdenej osoby nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje a/ členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

Krajský súd nepochybil ani v prípade, keď odsúdeného V. R. v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. S jeho závermi sa najvyšší súd stotožňuje a na ne odkazuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval odvolanie odsúdeného R. za nedôvodné, a preto rozhodol o odvolaní odsúdeného V. R. a prokurátorky tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia, pričom mal na zreteli aj ustanovenie § 29 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, podľa ktorého ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.